

§ 53.

Ved Hjemsendelsen af en trængende bliver det at paase, at han er forsynet med de fornødne Beklædningsgenstande, at han ikke er befængt med Snat eller andre smitsomme Sygdomme, samt at hans Helbredstilstand ikke er til Hinder for, at Hjemsendelsen iværksettes.

§ 54.

Modsatte den trængende sig Hjemsendelsen, er Fattigvæsenet berettiget til at træde Politiets Bistand til dens Iværksettelse.

§ 55.

Udgifterne ved trængendes Hjemsendelse, derunder indbefattet Udgifter til Beklædningsgenstande og Bevogtning, blive med de i denne Paragraf samt §§ 51, 52, 56 og 57 angivne Undtagelser at afholde med en Fjerdedel af den affsendende Kommune og med tre Fjerdedele af Forsørgelseskommunen. Er Hjemsendelsen fra Udlandet, udreder Forsørgelseskommunen hele Udgiften ved Forsendelsen fra Landets Grænse. Hvor Forsendelsen omtvundet sker til et Sted, hvorfra Erstatning ikke kan erholdes, udredes Forsendelsesudgifterne forudsvis for Landets Vedkommende af Repartitionsfonden for den Amtsradssteds, hvortil Opholdskommunen hører, og for Købstædernes Vedkommende af den paagældende Købstads Kommunekasse og fordeles derefter aarlig paa Amtsradssteden og de i Forbindelse med denne staaende Købstæder efter Folketal, medens de i Kjøbenhavn bæres af Stadens Kasse og paa Bornholm af den for Dens Købstæder og Landdistrikt fælles Repartitionsfond.

§ 56.

Personer, som skulle løslades efter udstaaet Straf af offentligt Arbejde, uden at Straffelovens § 16 paa dem finder Anvendelse, blive, naar Straffeanstaltens Bestyrelse skønner, at de ikke kunne erhverve deres Udkomme uden vedvarende Fattigunderstøttelse, at hjemsende til Forsørgelseskommunen, for saa vidt denne under Sagen er oplyst og opgiven for Straffeanstalten, men ellers til Fattigvæsenet paa det Sted, hvorfra den paagældende er indsendt til Straffeanstalten, for af dette at hjemsendes, naar Forsørgelseskommunen er udfunden og dennes Forsørgelsespligt anerkendt. — Andre Personer, der efter udstaaet Straf af offentligt Arbejde løslades, blive, naar de befindes subsistensløse og begære saadant, at hjemsende til den Kommune, der for Straffeanstalten er opgiven som den, hvori vedkommende eller hans Forsørger havde fast Ophold; er ingen saadan oplyst, eller maa det faste Ophold antages at være opgiven i Straffetiden, hjemsendes vedkommende overensstemmende med de i denne Paragrafs første Punktum givne Forrifter. — Hjemsendelsen iværksettes i de ovennævnte Tilfælde ved Straffeanstaltens Foranstaltning og for Statskassens Regning, indtil Aflevering sker til et Fattigvæsen, dog at Udgiften ved den paagældendes Forsyning med Klæder ved hans Løsladelse altid bliver at erstatte Straffeanstalten af Fattigvæsenet paa det Sted, hvortil han afleveres. Efter at Afleveringen til Fattigvæsenet har fundet Sted, forholdes saa vel med hidstnævnte Udgift som med Omkostningerne ved hans Underhold og videre Hjemsendelse overensstemmende med de herom gældende almindelige Regler.

Naar en Person er bleven straffet for Betleri eller Løsgængereri uden at være idømt Straf af offentligt Arbejde, hjemsendes han af Politiet efter udstaaet Straf til den Kommune, i hvilken han eller hans Forsørger havde fast Ophold, den Gang Straffen idømtes; kan intet saadant fast Opholdssted udfindes, eller maa dette antages at være op-